

WIE IS DE NIET-WESTERSE ALLOCHTONE GEVER?

Amsterdam, november 2011

Auteur: Dr. Christine L. Carabain

NCDO

Telefoon (020) 5688 8764

Fax (020) 568 8787

E-mail: c.carabain@ncdo.nl

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting	5
1. Inleiding	7
2. Methoden	9
3. Geven van niet-westerse allochtonen aan goede doelen in Nederland	11
4. Wie is de (gulle) niet-westerse allochtone geveer?	13
4.1 Wie geeft aan religieuze en levensbeschouwelijk instellingen?	13
4.2 Wie zijn de gulle gevers aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen?	14
4.3 Wie geeft aan goede doelen op het terrein van gezondheid?	14
4.4 Wie zijn de gulle gevers op het terrein van gezondheid?	15
5. Vrijwilligerswerk van niet-westerse allochtonen	19
Literatuur	21

Samenvatting

Allochtonen van Turkse en Marokkaanse afkomst geven het vaakst aan levensbeschouwelijke instellingen, terwijl allochtonen van Surinaamse en Antilliaanse afkomst weer het vaakst geven aan goede doelen op het terrein van gezondheid. Voor alle vier de groepen niet-westerse allochtonen geldt dat zij de hoogste bedragen aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen geven.

We beschrijven in deze special de niet-westerse allochtone gevers aan twee typen goede doelen: religieuze en levensbeschouwelijke instellingen en goede doelen op het terrein van gezondheid. Niet-westerse allochtonen hebben vaak al een traditie van geven aan religieuze of levensbeschouwelijke instellingen zoals kerk of moskee in het land van herkomst (Carabain & Bekkers 2011). Dit geldt in veel mindere mate voor geven aan goede doelen op het gebied van gezondheid, die we als typisch voorbeeld van seculiere Nederlandse goede doelen kunnen beschouwen.

Allochtone gevers aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen verschillen op belangrijke punten van allochtone gevers aan goede doelen op het terrein van gezondheid. De gevers aan goede doelen op het terrein van gezondheid zijn de meer (economisch) geïntegreerde niet-westerse allochtonen in Nederland. Niet-westerse allochtone gevers aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen lijken zich meer op de eigen groep te richten. Eerste en tweede generatie niet-westerse allochtonen verschillen nauwelijks in het type goede doel waar zij aan geven. Economisch succes blijkt meer bepalend voor het type goede doelen waaraan gegeven wordt dan generatie. De meer economisch succesvolle niet-westerse allochtonen geven vaker aan seculiere goede doelen dan de minder economisch succesvolle allochtonen. Het percentage allochtonen van Turkse en Surinaamse afkomst dat Nederlandse goede doelen vertrouwt is vergelijkbaar met dat onder autochtonen. Allochtonen van Antilliaanse en Marokkaanse afkomst hebben iets minder vertrouwen in Nederlandse goede doelen dan autochtonen en allochtonen van Turkse en Surinaamse afkomst.

Ten slotte, ongeveer de helft van de niet-westerse allochtonen in Nederland geeft aan goede doelen in Nederland en stuurt remittances naar familie of verwanten in het land van herkomst. Opvallend is dat zij die remittances sturen naar hun land van herkomst bijna het dubbele aan Nederlandse goede doelen geven dan de allochtonen die geen geld sturen naar het land van herkomst.

1. Inleiding

Twee jaar geleden constateerde de werkgroep filantropische studies van de Vrije Universiteit in Amsterdam dat niet-westerse allochtonen in Nederland gulle gevers zijn en dat hun giften zich niet beperken tot giften aan goede doelen in Nederland, maar dat zij ook giften sturen naar de landen van herkomst (Carabain 2009). In dit rapport schetsen we een beeld van de gevers onder de vier grootste groepen niet-westerse allochtonen in Nederland, namelijk allochtonen van Turkse, Marokkaanse, Surinaamse en Antilliaanse afkomst. Zij representeren gezamenlijk ongeveer 70% van de niet-westerse allochtonen in Nederland (CBS 2011a).

Wie is de niet-westerse allochtone gever? We weten bijvoorbeeld dat gevers in het algemeen vaker religieus en hoger opgeleid zijn dan mensen die niet geven (Bekkers & Wiepking 2010). Geldt dit ook voor de niet-westerse allochtone gevers? Daarnaast beschrijven we de gulle gevers, ofwel de niet-westerse allochtonen die relatief hoge bedragen geven aan goede doelen. In deze special is gekozen voor twee typen goede doelen, namelijk kerk en levensbeschouwelijke instellingen en gezondheid. Niet-westerse allochtonen die in Nederland arriveren hebben vaak een geeftraditie die gericht is op geven aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen (Carabain 2010). Zij zijn veel minder bekend met het geven aan goede doelen op het terrein van gezondheid. Deze organisaties hebben vaker wel dan niet een seculiere signatuur. In deze special wordt duidelijk of het geefprofiel van niet-westerse allochtonen voor beide type doelen verschilt.

Verder wordt een drietal vragen over het geefgedrag van niet-westerse allochtonen beantwoord in de boxen: Geven eerste generatie niet-westerse allochtonen aan andere type goede doelen dan de tweede generatie? Maken niet-westerse allochtonen een keuze voor giften aan het land van herkomst of aan goede doelen in Nederland of doen ze beide? Vertrouwen niet-westerse allochtonen de Nederlandse goede doelen?

2. Methoden

In dit rapport worden resultaten gepresenteerd die gebaseerd zijn op de gegevens van de allochtonenstudie van Geven in Nederland 2011. De gegevens voor deze studie zijn verzameld aan de hand van een online enquête en persoonlijke (face to face interviews) interviews onder vier groepen niet-westerse allochtonen¹ in Nederland. 148 allochtonen van Turkse afkomst, 152 van Marokkaanse afkomst, 149 van Surinaamse afkomst en 138 allochtonen van Antilliaanse afkomst namen deel aan deze studie. De leeftijd van de respondenten varieerde van 18 tot 89 jaar. De steekproef is een quota steekproef. Er zijn quota gesteld op gender, leeftijd, opleiding, grootte van huishouden en regio om tot een representatieve steekproef van de groepen niet-westerse allochtonen te komen. Het veldwerk voor dit onderzoek heeft plaatsgevonden in het voorjaar van 2010 en is uitgevoerd door Veldkamp Marktonderzoek B.V. te Amsterdam. Voor het samenstellen van de profielen van de niet-westerse allochtone gevers hebben we de gegevens van de allochtonenstudie van Geven in Nederland 2009 en 2011 samengevoegd.

---

¹ Een niet-westerse allochtoon is een persoon van wie ten minste één ouder in het buitenland is geboren en als herkomstland een van de landen van Afrika, Latijns-Amerika en Azië (exclusief Indonesië en Japan) of Turkije heeft (CBS 2011b).

3. Geven van niet-westerse allochtonen aan goede doelen in Nederland

Aan welk type goede doelen geven niet-westerse allochtonen en hoe hoog zijn de giften van deze gevers? Tabel 1 geeft een overzicht van het percentage allochtone huishoudens in Nederland dat geeft en de hoogte van de gemiddelde giften van deze gevers.

Allochtonen van Turkse en Marokkaanse afkomst geven het vaker aan religieuze instellingen, dan allochtonen van Surinaamse en Antilliaanse afkomst. Die laatste twee groepen geven het vaakst geven aan goede doelen op het terrein van gezondheid. Autochtonen geven ook het vaakst aan goede doelen op het terrein van gezondheid.

Tabel 1. Percentage gevers en gemiddelde giften onder gevers per doel

	Turkse afkomst (n=148)		Marokkaanse afkomst (n=152)		Surinaamse afkomst (n=149)		Antilliaanse afkomst (n=138)		Totaal (n=589)	
	% huishoudens dat geeft	Gemiddelde gift onder gevers	% huishoudens dat geeft	Gemiddelde gift onder gevers	% huishoudens dat geeft	Gemiddelde gift onder gevers	% huishoudens dat geeft	Gemiddelde gift onder gevers	% huishoudens dat geeft	Gemiddelde gift onder gevers
Kerk & Levensbeschouwing	64	210	54	233	44	284	40	364	51	261
Gezondheid	64	45	52	49	71	42	64	36	62	43
Internationale Hulp	50	80	36	65	42	137	36	94	41	94
Milieu, Natuurbehoud & Dierenbescherming	25	42	13	61	35	69	26	60	25	59
Onderwijs & Onderzoek	13	122 ²	10	59	11	57	8	55	10	77
Cultuur	10	40	3	347 ³	5	17	4	44	6	80
Sport & Recreatie	10	35	7	37	10	29	8	26	9	32
Maatschappelijke & Sociale doelen	30	26	32	66	46	72	42	64	37	59
Anders	33	128	34	157	35	126	33	70	34	122
Totaal	93	306	81	341	92	351	86	321	88	329

Voor alle groepen allochtonen geldt dat de hoogste bedragen worden gegeven aan religieuze en levensbeschouwelijk organisaties. Aan dit type goede doelen schenken ook autochtone gevers de hoogste bedragen. Goede doelen op het

² De gemiddelde gift aan onderwijs en onderzoek van Turkse gevers is relatief hoog. Dit hoge gemiddelde is het resultaat van een enkele hoge, maar reële gift aan dit type goede doelen. Wanneer we deze respondent uit de analyses halen bedraagt de gemiddelde gift aan dit type goed doelen van Turks gevers 81 euro.

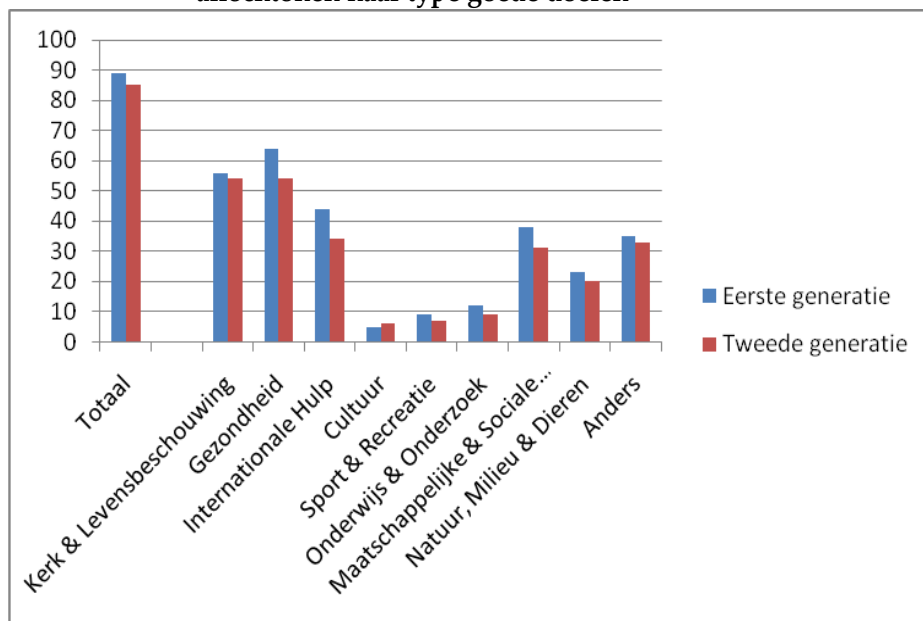
³ De gemiddelde gift aan cultuur van Marokkaanse gevers is relatief hoog. Dit hoge gemiddelde is het resultaat van een enkele hoge, maar reële gift aan dit type goede doelen. Wanneer we deze respondent uit de analyses halen bedraagt de gemiddelde gift onder Marokkaanse gevers 20 euro.

terrein gezondheid zijn ook populair onder niet-westerse allochtonen. Echter, er worden jaarlijks gemiddeld veel kleinere bedragen aan gegeven. Goede doelen die zich richten op cultuur, onderwijs en onderzoek en sport en recreatie zijn duidelijk het minst populair onder niet-westerse allochtonen in Nederland. Dit geldt overigens ook voor autochtonen. Een opvallend verschil tussen autochtonen en niet-westerse allochtonen is dat de laatste groep veel vaker geeft aan een goed doel dat in de categorie 'anders' valt dan autochtonen, respectievelijk 34% versus 5%.

BOX 1. Geven eerste generatie en tweede generatie allochtonen aan hetzelfde type goede doelen?⁴

Er blijken slechts relatief kleine verschillen in het type goede doelen waaraan eerste en tweede generatie niet-westerse allochtonen geven. Eerste generatie allochtonen geven wel iets vaker aan goede doelen dan de tweede generatie en dit geldt met name voor giften op het terrein van gezondheid, internationale hulp en maatschappelijke en sociale doelen. Mogelijk kunnen we dit verklaren aan de hand van verschillen in leeftijd tussen de twee generaties. Eerste generatie allochtonen zijn gemiddeld ouder en ouderen geven vaker aan goede doelen dan jongeren (Bekkers & Wiepking 2010).

Figuur 1. Percentage gevers onder eerste en tweede generatie allochtonen naar type goede doelen

Goede doelen op het terrein van cultuur, sport en recreatie en onderwijs en onderzoek zijn onder beide generaties niet populair. Tweede generatie allochtonen geven wel vaker aan cultuur dan eerste generatie allochtonen.

⁴ Eerste generatie allochtonen zijn zelf in het buitenland geboren. Tweede generatie allochtonen zijn zelf in Nederland geboren, maar minstens één van de ouders is in het buitenland geboren (CBS 2011c).

4. Wie is de (gulle) niet-westerse allochtone gever?

In deze paragraaf worden de niet-westerse allochtone gevers aan twee type goede doelen beschreven, namelijk religieuze en levensbeschouwelijke instellingen (kerk, moskee, tempel etc.) en goede doelen op het terrein van gezondheid. We beschouwen goede doelen op het gebied van gezondheid als typisch voorbeeld van seculiere Nederlandse goede doelen, terwijl geven aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen veel meer aansluit bij de geeftradities van niet-westerse allochtonen in de landen van herkomst. Daarnaast zullen giften aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen vaker de eigen groep ten goede komen dan giften aan goede doelen op het terrein van gezondheid.

4.1 Wie geeft aan religieuze en levensbeschouwelijk instellingen?

Niet-westerse allochtonen die zichzelf als religieus beschouwen, geven vaker aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen. Hetzelfde geldt voor personen die vaker religieuze diensten bijwonen. Sociaaleconomische kenmerken, zoals opleiding en inkomen, spelen een beperkte rol bij het al dan niet geven aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen. Alleen bij allochtonen van Antilliaanse afkomst geven middelbaar en hoger opgeleiden vaker aan dit type instellingen dan lager opgeleiden. De gevers aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen sturen ook vaker remittances naar het land van herkomst dan degenen die niet geven aan dit type instellingen. Eerste generatie allochtonen en allochtonen die het Nederlands minder goed beheersen geven vaker aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen. De combinatie van deze laatste twee kenmerken zou er enerzijds op kunnen wijzen dat de gever aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen zich meer op de eigen etnische of religieuze groep richt, maar anderzijds zou het ook zo kunnen zijn dat een taalbarrière er aan bijdraagt dat deze gevers minder goed bereikbaar zijn voor de Nederlandse goede doelen. Gevraagd worden te geven is immers een belangrijk mechanisme voor het geven aan goede doelen (Bekkers & Wiepking 2010). De mate van beheersing van het Nederlands speelt trouwens geen rol onder allochtonen van Surinaamse en Antilliaanse afkomst doordat er binnen deze twee groepen minder variatie is in de beheersing van het Nederlands dan onder allochtonen van Marokkaanse en Turkse afkomst. In het algemeen beheersen allochtonen van Surinaamse en Antilliaanse afkomst het Nederlands beter.

4.2 Wie zijn de gulle gevers aan religieuze en levensbeschouwelijke instellingen?

De gulle gevers aan religieuze instellingen zijn degenen die zeer regelmatig (minstens 1 x per week) religieuze diensten bijwonen. De hoogte van inkomen speelt een zekere rol, maar het is niet zo dat mensen met de hoogste inkomens de gulste gevers zijn aan levensbeschouwelijke instellingen. Juist de gevers met een gemiddeld inkomen (3e kwintiel) blijken de gulste gevers. Ook gevers die meer gevraagd zijn te geven, geven meer en dit geldt in het bijzonder voor de gevers van Marokkaanse en Turkse afkomst. Gevers die langer in Nederland wonen zijn ook guller en dit geldt in het bijzonder voor gevers van Turkse afkomst.

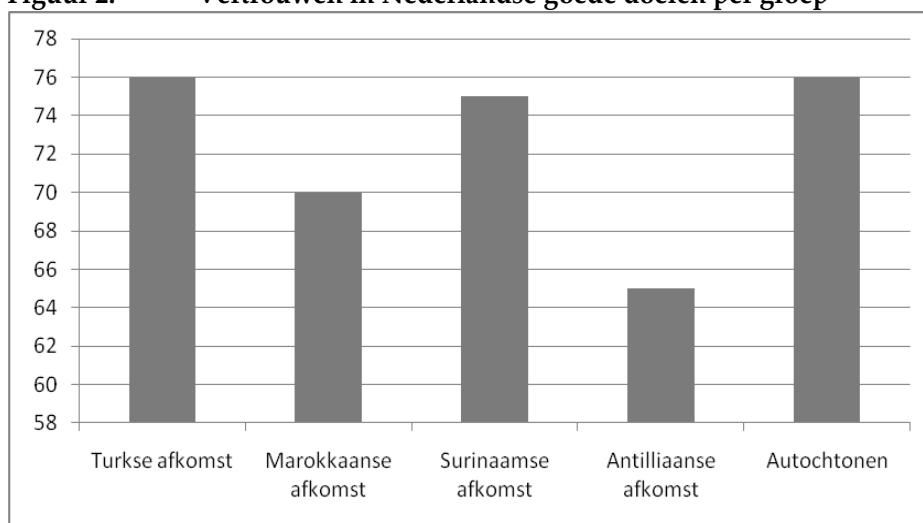
4.3 Wie geeft aan goede doelen op het terrein van gezondheid?

Het al dan niet geven aan goede doelen op het terrein van gezondheid hangt samen met sociaaleconomische kenmerken van de gevers zoals inkomen en opleiding. Niet-westerse allochtonen met hogere inkomens geven vaker aan goede doelen op het terrein van gezondheid dan degenen met lagere inkomens. Ook hoger opgeleiden, degene die betaald werk hebben en een huis bezitten geven vaker aan dit type goede doelen. Religie speelt bij giften aan dit type goede doelen een veel minder belangrijke rol. Kenmerken als inkomen en opleiding worden in onderzoek vaak gezien als een indicator van (economische) integratie. We constateren dat meer (economisch) geïntegreerde niet-westerse allochtonen vaker geven aan goede doelen op het terrein van gezondheid dan economisch minder geïntegreerde allochtonen. Dit vermoeden wordt bevestigd doordat niet-westerse allochtonen die geven aan goede doelen op het terrein van gezondheid, langer in Nederland wonen en het Nederlands beter beheersen. Daarnaast blijken de religieuze niet-westerse allochtonen die zelden of nooit een religieuze dienst bijwonen vaak aan dit type goede doel te geven. Dit in tegenstelling tot de religieuze niet-westerse allochtonen die zeer regelmatig religieuze diensten bijwonen, zij geven vaker aan religieuze en levensbeschouwelijke organisaties.

BOX 2. Vertrouwen niet-westerse allochtonen Nederlandse goede doelen?

Het is essentieel voor goede doelen het vertrouwen te hebben van (potentiele) donateurs (Bekkers 2003). In figuur 2 staat het percentage personen van de verschillende groepen die Nederlandse goede doelen matig tot zeer veel vertrouwen. Uit de figuur blijkt dat de overgrote meerderheid van allochtonen van Turkse, Marokkaanse, Surinaamse of Antilliaanse afkomst Nederlandse goede doelen matig tot zeer veel vertrouwen, gemiddeld 72 procent. Dit percentage ligt iets lager dan het percentage autochtonen dat goede doelen vertrouwt, namelijk 76 procent.

Figuur 2. Vertrouwen in Nederlandse goede doelen per groep

Er zijn verschillen in vertrouwen tussen de verschillende groepen niet-westerse allochtonen. Het percentage allochtonen van Turkse en Surinaamse afkomst dat vertrouwen heeft in Nederlandse goede doelen is hoegenaamd gelijk aan dat van autochtonen (respectievelijk 76% en 75%). Allochtonen van Marokkaanse en Antilliaanse afkomst hebben minder vertrouwen in Nederlandse goede doelen, respectievelijk 70% en 65%. Daarnaast vertrouwen eerste generatie niet-westerse allochtonen (75%) Nederlandse goede doelen vaker dan tweede generatie (65%). Vertrouwen blijkt samen te gaan met daadwerkelijk geven. Eerste generatie allochtonen vertrouwen Nederlandse goede doelen niet alleen meer, zij zijn ook iets vaker geneigd te geven dan tweede generatie allochtonen.

4.4 Wie zijn de gulle gevers op het terrein van gezondheid?

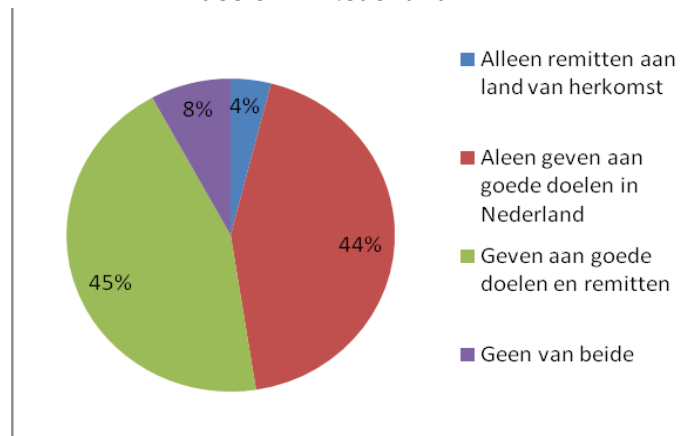
De gulle gevers die aan goede doelen op het terrein van gezondheid geven zijn ouder, hebben vaker een partner, hebben een relatief hoog inkomen en bezitten een eigen huis. Kortom, niet-westerse allochtonen die een relatief hoge socio-economische status hebben geven meer. Ook blijken gevers die meer gevraagd zijn te geven gul te zijn. Gevers die langer in Nederland wonen geven hogere bedragen aan dit type goede doelen, dan degenen die korter in Nederland wonen. Opvallend is tevens dat de gulle gevers aan goede doelen op het

terrein van gezondheid vaker remittances sturen naar het land van herkomst dan degenen die niet geven aan dit type goede doelen. Dit resultaat onderbouwt onze bevinding dat niet-westerse allochtonen die remittances sturen naar het land van herkomst in het algemeen guller zijn dan degenen die dit niet doen.

BOX 3. Geven aan land van herkomst of aan goede doelen in Nederland?

Figuur 3 laat zien dat iets minder dan de helft (45%) van de niet-westerse allochtonen zowel aan Nederlandse goede doelen geeft als remittances stuurt naar het land van herkomst. Opvallend is dat een gelijk deel van de niet-westerse allochtonen (44%) alleen geeft aan goede doelen in Nederland en dus niet (meer) aan het land van herkomst. Slechts een heel klein deel van de niet-westerse allochtonen (4%) stuurt remittances naar het land van herkomst en geeft niet aan Nederlandse doelen.

Figuur 3. Remittances naar land van herkomst en geven aan goede doelen in Nederland

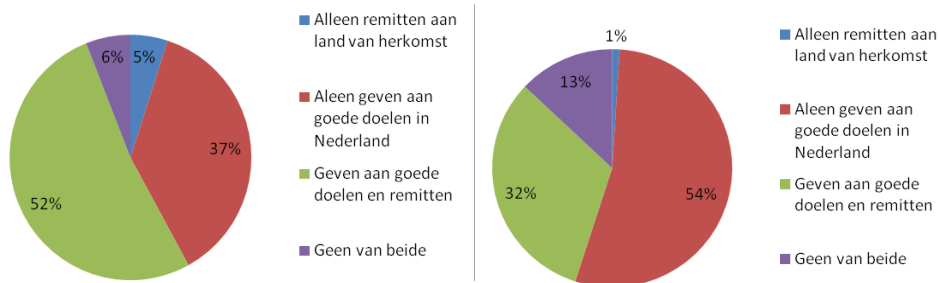

Figuur 4 laat verschillen zien tussen de eerste en tweede generatie niet-westerse allochtonen. De groep die alleen remittances stuurt naar het land van herkomst bestaat bijna volledig uit allochtonen van de eerste generatie. De groep die alleen geeft aan goede doelen in Nederland bestaat voor een veel groter percentage uit tweede generatie allochtonen dan uit eerste generatie allochtonen. Tweede generatie allochtonen sturen minder vaak remittances naar het land van herkomst dan eerste generatie allochtonen. Figuur 4 biedt hoop voor de Nederlandse goede doelen, het geefgedrag van tweede generatie niet-westerse allochtonen in Nederland richt zich minder op het land van herkomst en meer op de Nederlandse goede doelen dan de eerste generatie.

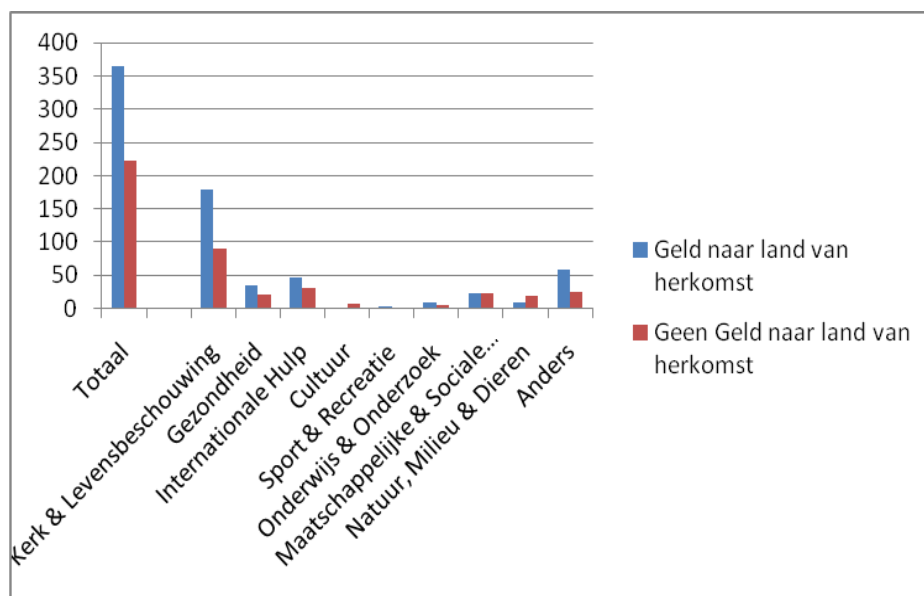
Figuur 4. Remitten naar land van herkomst en geven aan goede doelen in Nederland

Eerste versus tweede generatie niet-westerse allochtonen

Er is gekeken naar de hoogte van de giften aan goede doelen in Nederland. Men zou verwachten dat mensen die remittances sturen naar het land van herkomst lagere bedragen geven aan goede doelen in Nederland. Een euro kan immers maar 1 keer worden uitgegeven.

Figuur 5. Hoogte van giften aan Nederlandse goede doelen in euro's

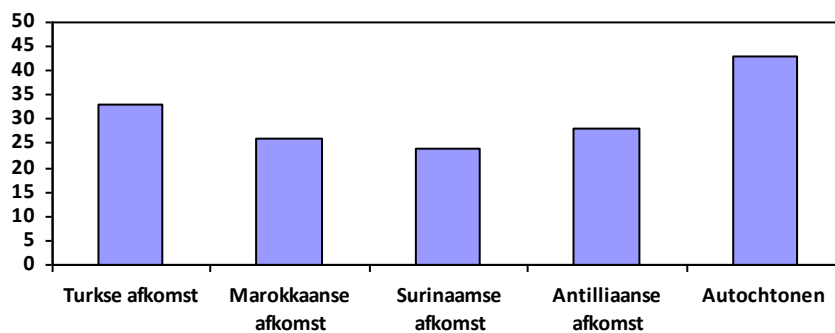
Figuur 5 laat zien dat die verwachting onjuist is. Niet-westerse allochtonen die remittances naar het land van herkomst sturen, doneren bijna dubbel zoveel aan goede doelen in Nederland als degene die geen remittances sturen. Het lijkt erop dat niet-westerse allochtonen die remittances sturen naar het land van herkomst over de gehele linie guller zijn dan degenen die dit niet doen. We kunnen dit verklaren aan de hand van altruïstische waarden. Uit onze resultaten blijkt dat degenen die remittances sturen naar het land van herkomst hogere altruïstische waarden hebben dan degenen die geen remittances sturen naar het land van herkomst.

5. Vrijwilligerswerk van niet-westerse allochtonen

Autochtonen verrichten vaker vrijwilligerswerk dan niet-westerse allochtonen. Ongeveer 43% van de autochtonen verrichtte vrijwilligerswerk in 2009. Dit percentage lag onder niet-westerse allochtonen aanmerkelijk lager en varieerde van 24% (allochtonen van Surinaamse afkomst) tot 33% (allochtonen van Turkse afkomst). Daarnaast werkten niet-westerse allochtonen gemiddeld 12 uur per maand als vrijwilliger, terwijl autochtonen gemiddeld 19 uur per maand aan vrijwilligerswerk besteedden.

Figuur 6. Percentage vrijwilligers

Niet-westerse allochtonen verschillen niet in grote mate van autochtonen in het type organisaties waarvoor zij vrijwilligerswerk doen. Autochtonen deden het vaakst vrijwilligerswerk voor sportverenigingen, religieuze instellingen en organisaties op het gebied van gezondheid. Onder niet-westerse allochtonen waren religieuze instellingen en sportverenigingen ook populair. Organisaties op het gebied van gezondheid scoorden echter laag. Daarentegen werd er wel vaak vrijwilligerswerk verricht op scholen door allochtonen van Turkse, Marokkaanse en Antilliaanse afkomst. Allochtonen van Surinaamse afkomst wijken hier enigszins vanaf, zij zijn het vaakst actief bij organisaties die zich richten op etnische minderheden.

Literatuur

- Bekkers, René H.F.P. (2003). Trust, Accreditation, and Philanthropy in the Netherlands. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 32 (4): 596-615.
- Bekkers, R. & Wiepking, P. (2007). *Generosity and Philanthropy: A Literature Review* (October 28, 2007). Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=1015507>.
- Carabain, C.L. (2009). Geefgedrag van niet-westerse allochtonen. Pp. 161-175 in: Schuyt, T.N.M., Gouwenberg, B.M. & Bekkers, R. (Eds.). *Geven in Nederland 2009: Giften, Sponsoring, Legaten en Vrijwilligerswerk*. Amsterdam: Reed Business.
- Carabain, C.L. & Bekkers (2011). Explaining Differences in Philanthropic Behavior between Christians, Hindus and Muslims in the Netherlands. *Review of Religious Research*, DOI: 10.1007/s13644-011-0018-1.
- CBS (2011a) *Methoden: Definities*. Retrieved January 11, 2011, from <http://www.cbs.nl/nl-NL/menu/methoden/begrippen/default.htm?ConceptID=1013>.
- CBS (2011b) *Bevolkingscijfers*. Retrieved January 11, 2011, from <http://statline.cbs.nl/StatWeb/publication/?VW=T&DM=SLNL&PA=37325&D1=0&D2=a&D3=0&D4=0&D5=2-4,11,38,46,95-96,137,152,173,177,194,215,232&D6=0,4,8,12,l&HD=100209-1037&HDR=T,G2,G3,G5&STB=G1,G4>
- CBS (2011c) *Methoden: Definities*. Retrieved January 11, 2011, from <http://www.cbs.nl/nl-NL/menu/methoden/begrippen/default.htm?ConceptID=37>